

Тема над якою я працюю. *«Корекційний вплив засобів*

музичного мистецтва на пізнавальний розвиток дітей».

Буклет на тему **«Музика наймогутніший засіб виховання».**

«Методична розробка по розвитку в дітей музичних навичок засобами музичного мистецтва»

Музика є одним із наймогутніших засобів виховання, який надає естетичного забарвлення духовному життю людини. Пізнання світу неможливе без глибокої духовної потреби слухати музику й діставати насолоду від неї. Без музики важко переконати людину, яка вступає в світ, у тому, що людина прекрасна, а це переконання, по суті, є основою емоційної, естетичної, моральної культури. Ці слова конкретизують думку про музичне виховання як першооснову у вихованні людини.

. Я вважаю, що змістом роботи музично-корекційного виховання дітей з особливими потребами є музично-ритмічна діяльність. Школярі вчаться слухати музику, виконувати під музичний супровід різноманітні рухи, співати, танцювати, грати на простих музичних інструментах.

Основне моє завдання на уроках музичного мистецтва: сформувати в учнів уявлення про музику, як мистецтво, зміст якого розгортається в звуковому потоці й розподіляється в часі; про розвиток музики як процес відображення почуттів, настроїв, думок людини в їх динаміці та їх якісному перетворенні; про інтонаційні та тематичні зміни як основу розвитку музики; про засоби музичного мистецтва, як елементи музичної мови, а саме: мелодію, лад, гармонію, темп, тембр, динаміку.

Свою корекційно-розвивальну роботу з музичного виховання будую на основі української національної культури, яка полягає у визначенні провідної ролі музичного фольклору в музично-естетичному вихованні дітей з урахуванням навчально-виховного плану школи, вікових і психофізичних особливостей розвитку учнів, рівня їх знань і вмінь.

На мою думку у процесі навчання, ставлення школярів до музичного мистецтва повинне набувати якомога більшої естетичної орієнтації. Дуже важливо, щоб кожний твір, який звучатиме на уроці, став для дітей важливим, залишив слід у їхніх серцях. Для цього потрібні сприятливі умови, а особливо – моє обережне ставлення до музичної діяльності дітей, доброзичлива увага до них.

Урок музики - основна форма організації музично-виховної роботи в школі, хоч поглиблюються ще знання з музики і в позаурочний час. Урок включає в себе різні

види музичної діяльності учнів: спів, музично-ритмічні рухи, гра на ДМІ, слухання музики, музична грамота. Для уроків музики характерною є особлива емоціональна атмосфера. – це цілком природно, адже музика – мова почуттів: вона хвилює, викликає в дітей певні настрої і переживання. Одержані враження посилюються під впливом учителя, який передає свої почуття не тільки у виразному виконанні твору, але і в слові, миміці, жестах. Таким чином, концентруючи увагу учнів на звучанні музики і розвиваючи їхню увагу я допомагаю дітям увійти у світ музики, музичних образів і яскраво відчувати їх виразність.

Урок музики має велику силу впливу на внутрішній і духовний світ учнів, пробуджує інтерес до музики, необхідність спілкуватися з нею. Поступово на кожному уроці діти вчаться розуміти, що музика тісно пов'язана з життям, тобто, що між музикою і життям є міцний зв'язок.

Головним моїм завданням масового музичного виховання у спеціальній школі є не стільки навчання музиці, скільки вплив через музику на духовний світ учнів, передусім на їх моральність. Я розвиваю у дітях розуміння цього виду мистецтва, відкривати їм світ добра й краси, допомагаю пізнати в музиці животворне джерело людських почуттів і переживань.

На мою думку у процесі навчання, ставлення школярів до музичного мистецтва повинне набувати якомога більшої естетичної орієнтації. Дуже важливо, щоб кожний твір, який звучатиме на уроці, став для дітей важливим, залишив слід у їхніх серцях. Для цього потрібні сприятливі умови, а особливо - моє обережне ставлення до музичної діяльності дітей, доброзичлива увага до них.